

Základní teze

a) Bohoslužba u rodinného stolu

Mnohokrát jsem zmiňoval židovské rodinné tradice. Posadí se u stolu s jídlem, pronesou pár slov modlitby (hlava rodiny je zároveň knězem rodiny), naslouchají slovům Písma, mluví a vypráví. Proto se domnívám, že i průměrný katolík by měl být schopen moderovat rodinnou bohoslužbu. Jídlo na stole je přirozeně součástí bohoslužby (srov. pesachový zvyk pomocí jídla a jeho symboliky vyprávět příběh Exodu: vejce ~ slzy; salát ~ hořkost života v otroctví; víno ~ radost ze svobody).

b) Nedělní evangelia

Následující neděle nabízejí výběr unikátních evangelních textů, které jsou výjimečně dlouhé a dialogické, a zároveň už stovky let slouží jako hlavní katechetická pomůcka pro přípravu na křest (resp. jeho obnovu). Nabízí se jedinečná příležitost tyto texty číst skutečně jako rozhovor Ježíš s ... (někým). V rámci úvah nad textem se přímo nabízí tyto scény parafrázovat vlastními slovy – na jakém místě, s kým a o jakém tématu by Ježíš mluvil dnes? (permanentní datový tarif?)

c) Iniciativa

Vlastní vyploděná věta/diskuze/sdílení u rodinného stolu má výrazně vyšší hodnotu než sebekrásnější přečtený text (o popkornovém dopoledni před domácím kinem, kdy obraz má takové rozlišení, že faráři je vidět až do nosu, ani nemluvě). Je potřeba mluvit, mluvit, mluvit. Klíčové: biblické texty nejsou učebnicí morálky, ale svědectvím o tom, jaký je Bůh, resp. svědectví o tom, jak člověk tápe v poznávání Boha. Jaký je Bůh o kterém mluví dnešní biblické texty? Jaký je člověk v dnešních biblických textech? (Jaký jsem já?)

d) Model slavení Emauzy

Písmo nám dává vlastní modely slavení bohoslužeb (viz Lk 24)

e) Rodinný stůl

K rodinnému stolu patří mluvení, modlitba a jídlo.

f) Vyprávění

Mnou uvedené komentáře nejsou záměrně doslovné a použitelné k četbě. Vyžadují převyprávění (což je záměr – teprve ten podivuhodný koktejl Ducha svatého, mé moudrosti a intelektu vypravěče má grády). Ať už máte nějaké knížky nebo jinou literaturu, výběr kázání od různých autorů, doporučuji ty texty u rodinného stolu nečíst, ale vyprávět nosné myšlenky vlastními slovy – a to i za cenu snížení literární úrovně předlohy. Vždy je přeci zajímavější naslouchat autentickému člověku, který sedí vedle mě, než člověku z druhého konce planety, kterého jsem v životě neviděl.